

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 08 decembrie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsar Valeriu și de inculpatul

Abdulhadi Nasar XXXXX, născut la XXXXX, originar din or. XXXXX, XXXXX, locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 24.05.2018 - 08.12.2018,
instanța de apel: 10.01.2019 - 09.10.2019,
instanța de recurs: 15.11.2019 - 18.12.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 08 decembrie 2018, Abdulhadi Nasar a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 1 an închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că, la 31.10.2017, în jurul orei 16⁰⁰, inculpatul Abdulhadi N., aflându-se la domiciliul din s. XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, a inițiat un conflict cu soția XXXXX XXXXX, a numit-o cu cuvinte necenzurate, aplicându-i mai multe lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 29.11.2017 vătămări corporale sub formă de, comoție cerebrală, echimoze la față, umărul stâng și brațul drept, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțe indicate și care se califică ca vătămări corporale ușoare, cu dereglare a sănătății de scurtă durată.

Instanța a reținut că, inculpatul nu și-a recunoscut vina declarând că, nu a maltratat-o pe XXXXX XXXXX niciodată. Mai mult, la 31.10.2017 nici nu se afla acasă, iar când a revenit în casă erau mai multe persoane, susținând că vătămarile corporale constatate la partea vătămată au fost produse în urma căderii ultimei.

Totodată, vinovăția acestuia este dovedită prin materialele cauzei penale, examinate și cercetate în ședința de judecată și anume:

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, consemnate în proces-verbal de audiere a părții vătămate din 15.11.2017, care a declarat că, la 31.10.2017, Abdulhadi N., pe la orele mesei, a venit acasă din mun. Chișinău, și totul era bine. Aproximativ peste 30 minute, Abdulhadi N. a văzut niște corăbii care au fost aduse de mama sa XXXXX XXXXX, pentru a fi transmise a doua zi cu rutiera în R. Franceză fratelui său, XXXXX XXXXX Astfel, Abdulhadi N. a reacționat agresiv și a spus să vină mama sa, XXXXX XXXXX să le ia, după ce a început să arunce cu obiecte în ea și să-i aplice lovituri cu mâinile pe diferite părți ale corpului. Tot atunci a intrat mama sa, XXXXX XXXXX care văzând acestea i-a spus lui Abdulhadi N. că dacă dorește poate să plece fără a face probleme. La rugămintea sa, Abdulhadi N. nu reacționa, văzând aceasta dânsa a strigat că va suna la poliție, după care Abdulhadi N. a deteriorat ușa de la intrare în domiciliu și a plecat. Dânsa însă nu a anunțat colaboratorii de poliție despre cele întâmplate, din motiv că aceasta n-a fost prima dată, când soțul său o lovește și o numește cu cuvinte necenzurate;

- declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, consemnate în proces-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate, din 12.12.2017, care suplimentar a declarat că, Abdulhadi N. i-a aplicat lovituri cu pumnii peste față, burtă, spate. Pe faptul dat nu a depus plângere la poliție din motiv că îi era frică de soț. Urmare a loviturilor primite de la soțul său, i-au apărut pe corp echimoze, ulterior fotografiindu-și de sine stătător acele vătămări cu telefonul său mobil. A concretizat că, din luna august și până la 31.10.2017, când a depus plângerea în privința soțului său, Abdulhadi N., acesta a maltratat-o de mai multe ori, în viziunea sa motivul fiind că ultimul avea careva relații cu alte femei, cu care o înșela;

- proces-verbal din 09.11.2017 privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. 3740 din 02.11.2017, pe faptul că la 02.11.2017, la IP Edineț a parvenit plângerea cet. XXXXX XXXXX, a.n. 1982, loc. s. XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, care a solicitat de a fi luate măsuri conform legii cu soțul său Abdulhadi N., care la 31.10.2017 i-a aplicat lovituri, fapt prin care i-a provocat dureri fizice. Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. XXXXX din 02.11.2017, la XXXXX XXXXX, 35 ani s-a constatat, comotie cerebrală, echimoze la față, umărul stâng și brațul drept, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate, și care se califică ca vătămări corporale ușoare cu dereglare a sănătății de scurtă durată;

- plângerea părții vătămate XXXXX XXXXX, adresată IP Edineț, la 02.11.2017, prin care solicită de a fi luate măsuri conform legii cu soțul său, Abdulhadi N., care la 31.10.2017, la domiciliul comun din s. XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, a numit-o cu cuvinte necenzurate și a aruncat în sine cu obiecte de uz casnic, fapt prin care i-a provocat dureri fizice;

- chestionar din 02.11.2017 de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie pe cazul înregistrat în Registrul R-2, cu nr. 3740 din 02.11.2017, în urma chestionării victimei XXXXX XXXXX s-a stabilit un nivel de risc de violență în familie ridicat (f.d. 6); - ordin de restricție de urgență nr. 30 din 02.11.2017 prin care s-a constatat, în urma evaluării riscurilor pentru integritatea fizică a victimei XXXXX XXXXX, un pericol ridicat, prin ce s-a dispus obligarea lui Abdulhadi N. de a părăsi locuința comună a soților pe un termen de 10 zile și recipisa semnată de Abdulhadi N. la 03.11.2017 prin care ultimul și-a asumat obligația de a părăsi benevol locuința comună din s. XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX;

- raportul de constatare nr. 681 din 02.11.2017 prin care, în urma examinării medico-legale, la XXXXX XXXXX, 35 ani s-a constatat comotie cerebrală, echimoze la față, umărul stâng și brațul drept, produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data indicată, și se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglare a sănătății de scurtă durată;

- ordonanța din 10.11.2017, emisă de judecătoria Edineț prin care s-a dispus aplicarea în privința victimei XXXXX XXXXX și a copiilor săi măsuri de protecție împotriva acțiunilor agresorului Abdulhadi N., pe un termen de 30 zile și încheierea Judecătoriei Edineț din 10.11.2017, (prin care s-a dispus aplicarea pentru victima XXXXX XXXXX și copiilor săi măsuri de protecție împotriva acțiunilor agresorului Abdulhadi N., pe un termen de 30 zile;

- ordonanța din 15.11.2017, de recunoașteri a lui XXXXX XXXXX în calitate de parte vătămată;

- raport de expertiză judiciară nr. XXXXX din 29.11.2017 prin care, în urma examinării medico-legale, la XXXXX XXXXX, 35 ani s-a concluzionat, comotie cerebrală, echimoze la față, umărul stâng și brațul drept, produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data indicată, și se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglare a sănătății de scurtă durată;

- raport de evaluare psihologică a beneficiarei XXXXX XXXXX, care fiind evaluată psihologic, s-a concluzionat asupra stării psihoemoționale a părții vătămate XXXXX XXXXX că, situația de violență psihologică și fizică prin care a trecut ultima împreună cu copiii are urmări de scurtă durată determinând o stare de anxietate, jenă, rușine, sentiment de vină, sentimentul că a pierdut încrederea și respectul propriilor copii și al părinților, cât și pe termen lung asupra tuturor sferelor personalității și a personalității copiilor, care au fost martori și victime directe. La momentul examinării s-a constatat consecințe ale traumei psihologice atât la mamă cât și la copii;

- raport de expertiză judiciară nr. 201804X0031 din data de 19.02.2018, prin care, în urma examinării medico-legale, la XXXXX XXXXX, au fost constatate următoarele leziuni corporale: - traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comotie cerebrală; - echimoză pe frunte din dreapta (culoare pal-violacee, formă oval-neregulat, dim. 4x3 cm); - echimoză pe suprafața laterală a umărului stâng (dim. 5x4 cm, culoare pal-violacee, formă oval-neregulat); - echimoză pe suprafața anterioară a brațului drept (dim. 5x3 cm, culoare pal-violacee, formă oval-neregulat). Leziunile corporale, indicate mai sus, au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu sau de obiect(e) contondent (e)- dur(e), inclusiv și la cădere cu accelerație din poziție statică (înălțimea propriului corp), ca vechime, pot fi datate timpului indicat și separat, și se califică, ca: - comotie cerebrală, ca vătămare ușoară cu

dereglarea sănătății de scurtă durată; - echimozele, ca leziune neînsemnată. Leziunile corporale, descrise în Raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 29.11.2017, corespund, ca vechime, evenimentelor (faptelor) desfășurate (petrecute) la 31.10.2017. După caracterul leziunilor corporale, acestea puteau fi cauzate și de la aplicarea loviturilor cu pumnul, dar nu cu palma. Careva documente medicale, despre prezența leziunilor corporale la XXXXX XXXXX, până la incidentul din 31.10.2017, materialele respectivei cauze penale nu conțin. Vătămările corporale, depistate la XXXXX XXXXX, au putut fi produse la 31.10.2017;

- cererea părții vătămate XXXXX XXXXX din 14.05.2018, adresată Procuraturii r-lui Edineț, prin care solicită încetarea cauzei penale intentată în privința inculpatului Abdulhadi N., pentru comiterea infracțiunii de violență în familie și ordonanța Procurorului din 18.05.2018, privind respingerea cererii părții vătămate XXXXX XXXXX

Ori, declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, oferite la faza urmăririi penale au fost confirmate în ședința de judecată de martorii acuzării, Baranovici S. și Baranovici I., care fiind audiați sub jurământ, au confirmat faptul că la 31.10.2017, au fost martori oculari ai derulării conflictului apărut în familia inculpatului și părții vătămate, la fel ultimii confirmând faptul că însuși partea vătămată XXXXX XXXXX, le-a comunicat în seara zilei de 31.10.2017 despre conflictul dintre sine și soțul său, Abdulhadi N., recunoscându-le și faptul că a fost agresată de către soțul său. Atât martorul Baranovici S. cât și martorul Baranovici I. au confirmat faptul că au observat echimoze pe fața Irinei chiar în seara de 31.10.2017, iar ulterior, au însoțit-o pe partea vătămată la medicul-legist, unde ultimei i-au fost constatate vătămările corporale primite în seara de 31.10.2017 și care au fost apreciate de expert ca fiind vătămări corporale ușoare.

Faptele expuse de martori, au fost confirmate în ședința de judecată de partea vătămată XXXXX XXXXX, care nu a negat faptul că în seara de 31.10.2017 a apelat la ajutorul martorilor respectivi, pentru a-și urmări soțul în privința căruia avea suspiciuni de gelozie. La fel, partea vătămată a confirmat faptul că martorii Baranovici S. și Baranovici I. au însoțit-o la medicul-legist unde ultima s-a adresat la 02.11.2017 cu îndreptarea dată de șeful de post Ursu D., întru stabilirea vătămărilor corporale primite.

Faptul conflictului din ziua de 31.10.2017, în familia inculpatului și a părții vătămate a fost confirmat în ședința de judecată și de șeful de post al IP Edineț, Ursu D., care, a făcut parte din grupa operativă care s-a deplasat la fața locului, urmare a înștiințărilor telefonice parvenite de la XXXXX XXXXX, fiind acel care a primit plângerea de la partea vătămată prin care ultima denunța faptul agresiunii din partea soțului său. Concomitent, a explicat ultimul în ședința de judecată că urmare a chestionării victimei XXXXX XXXXX, a constatat la ultima un nivel de risc ridicat de violență în familie, considerent din care a și întocmit Ordin de restricție de urgență în privința inculpatului, pe care ultimul l-a executat benevol, necontestându-l în instanța de judecată.

Declarațiile martorilor Baranovici S., Baranovici I. și Ursu D., sunt veridice și credibile, deoarece au oferit declarații analogice și la faza de urmărire penală, și se încadrează în șirul logic al faptelor constatate în ședința de judecată.

Pe lângă aceasta, la 10.11.2017 Judecătoria Edineț a emis încheierea prin care fost admis demersul IP Edineț, depus în interesul victimei violenței în familie XXXXX XXXXX împotriva acțiunilor agresorului familial Abdulhadi N., fiind aplicate în privința victimei XXXXX XXXXX și copiilor săi, măsuri de protecție pe un termen de 30 zile. Astfel, potrivit încheierii menționate și ordonanței de protecție emise în baza încheierii (f.d. 19-21), instanța a reținut faptul că la 31.10.2017, în s. XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, Abdulhadi N. în urma unui conflict a numit-o cu cuvinte necenzurate pe soția sa, XXXXX XXXXX și a aplicat violența fizică asupra ultimei, cauzându-i vătămare corporală ușoară, cu dereglare a sănătății de scurtă durată.

În ședința de judecată partea apărării a confirmat faptul că respectiva încheiere a instanței de fond, fiind contestată, a fost menținută de instanță ierarhic superioară.

Respectiv, faptul violenței domestice în familia inculpatului și părții vătămate la 31.10.2017, în cadrul căreia inculpatul a aplicat soției lovituri corporale soldate cu vătămare corporală ușoară cu dereglare a sănătății de scurtă durată, a fost stabilit și prin încheiere a instanței de judecată în baza căreia a și fost eliberată ordonanță de protecție pentru victima XXXXX XXXXX, împotriva acțiunilor agresorului Abdulhadi N., încheiere care, fiind contestată de agresor, a fost menținută de instanță de recurs.

Versiunea părții apărării, susținută de partea vătămată în ședința de judecată, precum că la 31.10.2017 inculpatul nu i-ar fi aplicat careva lovituri corporale, este una neveridică, făcută cu scopul de a levita răspunderea penală a inculpatului.

Ori, din materialele cauzei rezultă că, încă la faza de urmărire penală partea vătămată a depus o cerere prin care, cu referire la faptul că s-a împăcat cu soțul său, solicită încetarea procesului penal intentat în privința ultimului pe faptul violenței în familie.

Prin ordonanța procurorului cererea a fost respinsă, fiindu-i explicat că în cazul violenței în familie, legea nu prevede dreptul părților de a se împăca.

Ca urmare, schimbarea declarațiilor de către partea vătămată în ședința de judecată, este o consecință că s-a împăcat cu soțul și nu mai dorește ca acesta să fie tras la răspundere penală, urmărind scopul de inducere în eroare a instanței, motiv din care acestea sunt neveridice.

Astfel, în ședința de judecată ultima, pledând pentru nevinovăția inculpatului, nu a fost în stare să dea o explicație plauzibilă a vătămarile primite la 31.10.2017, constatate prin raportul de constatare medico-legală și raportul de expertiză medico-legală. Ori, argumentele ultimei că are 4 copii minori, respectiv, ar fi primit vătămarile date în timpul jocului cu copiii sau în timpul somnului alături de copii, sunt pur declarative.

Inculpatul a recunoscut în ședința de judecată că, la 31.10.2017, a avut un conflict cu soția, motivul fiind gelozia ultimei, negând însă acuzațiile că ar fi aplicat violența fizică asupra ultimei, insistând asupra faptului că anume dânsul ar fi fost victima răfuielilor în acea seară, fiind agresat de tatăl socru și amenințat de rudele soției sale.

Însă, oferind astfel de declarații în ședința de judecată, inculpatul a încercat a se eschiva de la răspundere penală.

Ori, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul nu echivalează cu achitarea acestuia, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și

coroborării lor, și dovedesc incontestabil săvârșirea de către acesta a infracțiunii imputate.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, urmează a fi apreciată ca o metodă de apărare, de eschivare de la răspunderea penală și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO, or, persoana care pe tot parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu pot fi calificate ca circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei penale, deoarece este un drept al său, iar nevinovăția lui trebuie dovedită de către acuzatorul de stat prin probe.

La fel, sunt nepertinente cazului declarațiile martorilor apărării care în ședința de judecată nu au oferit careva circumstanțe concrete ale faptei încriminate inculpatului, dar care au menționat despre lipsa cărorva certuri și scandaluri în familia inculpatului și părții vătămate, considerând și afirmând precum că familia dată ar fi una exemplară, ori, asemenea argumente urmează a fi calificate drept o apreciere unilaterală și subiectivă a fiecărui martor, și nu au relevanță învinuirii, aduse inculpatului.

Respectiv, poziția părții apărării, susținută în ședința de judecată și de partea vătămată, este o tentativă de inducere în eroare a instanței, ori, probele analizate și cercetate în ședința de judecată demonstrează în acțiunile inculpatului comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, în vigoare la data comiterii faptei infracționale, după indicii: violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale.

În același timp, capătul de învinuire adus inculpatului că la 24.10.2017, în jurul orei 16⁰⁰, urmărind scopul impunerii voinței sale și a controlului personal, provocării stării de tensiune și de suferințe psihice, ar fi inițiat un scandal cu soția XXXXX XXXXX pe motiv că ultima nu a servit masa în modul corespunzător, după care a numit-o cu cuvinte necenzurate, aplicându-i mai multe lovituri cu pumnul peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora i-ar fi provocat puternice suferințe psihice și fizice, este unul neprobat și nedovedit pe parcursul examinării cauzei în instanță de judecată.

Ori, careva probe pertinente, concludente, suficiente și utile întru susținerea respectivului capăt de acuzare, instanței nu i-au fost prezentate.

Ca urmare, acest episod, urmează a fi exclus din învinuirea adusă inculpatului, în legătură cu neconfirmarea în ședința de judecată a faptelor incriminate.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de în prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, se caracterizează la locul de trai negativ, ca fiind o persoană cu calități nesatisfăcătoare și un comportament agresiv în societate și în familie, că are 4 copii minori la întreținere, anterior nu a mai fost condamnat, că s-a împăcat cu partea vătămată care nu are pretenții de ordin material și moral, că circumstanțe ce agravează răspunderea penală nu au fost stabilite.

Totodată, luând în considerare scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, având în vedere că pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedeapsă sub formă de muncă neremunerată și

închisoare, ținând cont de criteriile de individualizare a pedepsei penale expuse supra, instanța a ajuns la concluzia de a stabili inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare în limita sancțiunii articolului incriminat, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de probațiune, în limita prevederilor art. 90 Cod penal.

Pe lângă aceasta, instanța a conchis că cheltuielile judiciare solicitate de partea acuzării, în temeiul art. 228 Cod de procedură penală, urmează a le trece în contul statului.

3. Procurorul în Procuratura r-lui Edineț, Nadejda Podgurschi, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea din contul acestuia a sumei de 8176,05 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Apelanta a invocat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată urma să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, circumstanțele atenuante și agravante, și nu în ultimul rând, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Vina lui Abdulhadi N. în comiterea inclusiv și a episodului cu referire la 24.08.2017 și-a găsit pe deplin confirmarea prin declarațiile părții vătămate tăcute la etapa urmăririi penale, fotografiile prezentate de către aceasta și anexate la materialele cauzei penale, precum și prin declarațiile martorilor care au relatat că acțiunile învinutului din 31.10.2017 nu sunt unice și nici nu au avut loc pentru prima dată asupra părții vătămate fiind și anterior aplicată atât violența fizică cât și psihică în mod sistematic din partea soțului său.

Prin prisma art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuielile în valoare 8176,05 lei, reprezintă cheltuieli judiciare suportate la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, care potrivit art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală urmează a fi suportate de către Abdulhadi N. care a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin (1) lit. a) Cod penal.

3.1. Avocatul Lavric Andrei și inculpatul la fel au declarat apel, solicitând casarea totală a sentinței, cu rejudecarea cauzei în fapt și în drept.

Apelanții au invocat că, instanța a evaluat incorect probele prezentate, acestea nefiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile, pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, ele fiind în coroborare și demonstrând deplin vinovăția inculpatului în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Pe episodul din 24.08.2017, instanța de fond just a concluzionat, că acest capăt de învinuire n-a fost dovedit pe parcursul judecării cauzei și urmează a fi exclus din învinuire.

Ori, partea vătămată s-a adresat la IP Edineț la 01.11.2017 cu plângere, prin care a solicitat de a fi luate măsuri conform legislației în vigoare cu soțul ei Abdulhadi N., care „la data de 31.10.2017, pe la orele 14⁰⁰, în casa din sat. XXXXX XXXXX, a numit-o cu cuvinte necenzurate și a aruncat în ea cu obiecte de uz casnic, provocându-i dureri fizice”.

Ulterior de la partea vătămată au fost ridicate trei fotografii, care nu conțin data când acestea au fost efectuate, astfel nefiind posibil de a stabili cu certitudine, când și în ce împrejurări acestea au fost făcute. Mai mult, pe acest capăt de învinuire lipsește careva raport de constatate medico-legală, partea vătămată în instanța de judecată a renunțat la declarațiile sale date anterior.

Judecând cauza penală, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, soldată cu vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale.

Probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului în fapta stabilită de către instanța de fond.

Declarațiile inculpatului au fost combătute prin totalitatea de probe administrate, care confirmă contrariul, probe cercetate care de către instanța de fond și just au fost puse la baza sentinței de condamnare.

Argumentele invocate în apelul declarat de avocat și inculpat sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Nu pot fi reținute și afirmațiile invocate în apel referitor la faptul că nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței ordonanța de restricție de urgență nr. 30 și ordonanța Judecătoriei Edineți din 10.11.2017 cu privire la aplicarea măsurilor de protecție, raportul de constatare medico-legală nr. 681 din 02.11.2017, raportul de expertiză nr.200-1) din 29.11.2017, raport de evaluare psihologică, raport de expertiză judiciară nr. 201804X003 din 19.02.2018.

Conform art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act, totodată potrivit prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când

partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, pe când din partea inculpatului și a avocatului său la acel moment nefiind nici într-un mod invocată nulitatea actelor procesuale.

Astfel, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

La părerea instanței de apel aceste prescripții legale nu au fost respectate, nefiind invocate de către apărare în modul stabilit de procedura penală.

În această ordine de idei, instanța de fond corect și întemeiat a statuat declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați sub jurământ în instanța de fond, iar împrejurările relatate și-au găsit confirmare și prin materialele cauzei penale verificate suplimentar în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

Potrivit plângerii depuse de XXXXX XXXXX din 01.11.2017 către IP Edineț, uit a solicitat de a fi luate măsuri conform legislației în vigoare cu soțul, Abdulhadi N. care la 31.10.2017 a numit-o cu cuvinte necenzurate și a aruncat în ea cu obiecte de uz casnic, provocându-i dureri fizice, în casa lor din s. XXXXX XXXXX, pe la orele 14⁰⁰.

Ulterior, prin procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui XXXXX XXXXX din 01.11.2017, ultima descrie acțiunile de violență aplicate de soțul Abdulhadi N. în privința sa la 31.10.2017.

Totodată, în declarațiile date de XXXXX XXXXX în calitate de parte vătămată ultima detaliat a descris circumstanțele aplicării loviturilor față de ea de către soțul Abdulhadi N.

Circumstanțele descrise de către partea vătămată au fost confirmate de către martorul XXXXX XXXXX, care a fost prezentă la conflictul avut între fiica XXXXX XXXXX cu ginerele Abdulhadi N., care a confirmat faptul că la 31.10.2017 inculpatul i-a aplicat lovituri lu XXXXX XXXXX

Mai mult, potrivit rapoartelor de expertiză efectuate pe cauză în privința părții vătămate XXXXX XXXXX s-a constatat comoția cerebrală, echimozele la față, umărul stâng și brațul drept au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data indicată, se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglare a sănătății de scurtă durată.

Totodată, în acest aspect, nu poate fi reținută poziția părții vătămate referitor la faptul că inculpatul nu i-a aplicat careva lovituri, iar leziunile care au fost stabilite prin rapoartele de expertiză au fost provocate de ea în momentul când a căzut de pe scări, dat fiind că prin raportul de expertiză judiciară nr. 201804X0031 din 19.02.2018 pe lângă leziunile corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală, echimoză pe frunte din dreapta (culoare pal-violacee, formă oval-neregulat, dim. 4x3 cm), echimoză pe suprafața laterală a umărului stâng (dim.5x4, cm, culoare pal-violacee, formă oval-neregulat) echimoză pe suprafața anterioară a brațului drept (dim.5x3 cm, culoare pal- violacee, formă oval-neregulat), s-a mai constatat că:

- Leziunile corporale, descrise în Raportul de expertiză judiciară nr. XXXXXdin 29.11.2017, corespund ca vechime, evenimentelor (faptelor) desfășurate (petrecute) la data de 31.10.2017.

-Localizarea leziunilor corporale este accesibilă și pentru mâna proprie a persoanei, însă materialele prezentei cauze penale (nr.2017140538) nu conțin circumstanțe că cet. XXXXX XXXXX și-a cauzat de sine stătător vătămările corporale depistate.

Potrivit declarațiile martorului Ursu D. date în ședința instanței de fond, verificate suplimentar în ședința instanței de apel din care reiese, că la IP Edineț a parvenit înștiințare telefonică, precum că, în s. XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX la domiciliul lui XXXXX XXXXX are loc un conflict de familie. Prin urmare, așa cum era inclus în grupa operativă, s-a deplasat la fața locului unde a avut loc chemarea, și anume în s. XXXXX, XXXXX XXXXX, unde în discuția cu Abdulhadi N., ultimul i-a recunoscut că în familia sa s-a iscat un conflict, însă nu dorește să depună plângere și declarații, insistând asupra faptului că se vor clarifica de sine stătător. Ulterior, aproximativ peste 2 ore a parvenit o înștiințare telefonică, deja de la partea vătămată XXXXX XXXXX la fel pe faptul conflictului inițiat în familie cu soțul său, iar ulterior ultima a depus și plângere la IP Edineț pe faptul că a fost agresată de soț în ziua de 31.10.2017. Careva leziuni corporale la partea vătămată XXXXX XXXXX nu a observat, însă din discuția avută cu ultima și din conținutul plângerii depuse, rezulta că ultima a fost agresată fizic, motiv din care ultimei i-a fost înmănată îndreptarea de a se prezenta la medicul-legist întru constatarea vătămărilor corporale primite (f.d. 223, vol. I).

În confirmarea circumstanțelor descrise de partea vătămată vin și declarațiile martorilor Baranovici I. și Baranovici S., care fiind membrii familiei părții vătămate, ultima le-a comunicat despre relațiile cu soțul său și anume faptul că o agrează fizic, o maltratează și îi este frică de soț.

Cu referire la martorii indicați de partea apărării - Guțu Ec., Coșulean R., Cebotari S., Cebotari S., Ursu D., Preașca A., Jaloba A., Gavriliuc V., Mancuș T., Mancuș L., Gaitur M., Buzanoi A. și Jăpălău Al., se atestă, că declarațiile acestora nu indică și nu probează nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de violență în familie, dat fiind că majoritatea martorilor audiați au declarat că au auzit despre conflict, dar personal nu au văzut nimic, mai mult ca atât că pe cauză sunt suficiente probe utile, directe, pertinente și concludente care demonstrează vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii de violență în familie asupra părții vătămate XXXXX XXXXX

Ori, faptul că schimbarea declarațiilor date de partea vătămată XXXXX XXXXX pe parcursul examinării cauzei se datorează prezenței dependenței emoționale față de inculpatul care îi este soț și tatăl a celor 5 copii minori.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea inculpatului, după cum se solicită în apelul declarat, din moment ce probele prezentate, cercetate în instanța de fond și verificate suplimentar în ședința instanței de apel confirmă cu certitudine săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului.

Instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, care prevăd scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corijare a celui condamnat, de prevenirea săvârșirii de ei a noi infracțiuni.

Instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infractorice comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

La stabilirea pedepsei a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei și corect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, argumentând concluzia sa prin faptul, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, are la întreținere patru copii minori, anterior nu a fost condamnat, s-a împăcat cu partea vătămată care nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, că la 25.02.2019 în familia lui și a părții vătămate s-a mai născut un copil, astfel în familie la moment cresc și se educă cinci copii minori.

Pe linia de argumente expuse, luând în considerație cele menționate, precum și împrejurările constatate în speță, că pe cauză nu a fost înaintată acțiune civilă, precum și ținând faptul că în seama inculpatului au fost stabilite circumstanțe atenuante, enumerate mai sus, iar circumstanțe agravante lipsesc, având în vedere principiul prevăzut în art. 4 Cod penal - umanismul legii penale, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, se impune concluzia, că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea lui de societate, astfel că instanța de fond legal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în baza art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea normei date nu sunt, dându-i posibilitate reală inculpatului prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal nu s-au constatat.

Totodată, instanța de apel a statuat că potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate oblige condamnatul să recupereze cheltuirile judiciare.

Ori, expresia „poate fi obligat,, din dispoziția art. 229 Cod de procedură penală nu echivalează cu expresia „este obligat,, la plata cheltuielilor judiciare.

La fel, potrivit art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuieli judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

În această ordine de idei, inculpatul are la întreținere cinci copii minori, ultimul copil fiind născut la 25.02.2019, astfel la moment inculpatul este unica persoană aptă de muncă care întreține material familia, iar plata cheltuielilor judiciare ar influența substanțial asupra situației a persoanelor care se află la întreținerea lui.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, rekudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal și încasată din contul acestuia a cheltuielilor de judecată în sumă de 8176,05 lei.

Recurentul a invocat că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța nu a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61, 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea

condiționată a executării acesteia. Astfel, modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Au fost prezentate înscrisuri care confirmă cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză nr. XXXXX din 27.11.2017 și raportul de expertiză judiciară nr. 201804X0031 din 19.02.2018.

Nu putem fi de acord cu concluzia instanței de apel de respingere la cererii procurorului este faptul că, inculpatul are la întreținere 5 copii minori și achitarea acestor cheltuieli ar pune în dificultate materială familia inculpatului, deoarece ultimul activează în calitate de director al SRL „Naserlev” și farmacist la ÎI „Adam V.M”.

Expertizele judiciare în speță au fost efectuate la cererea organului de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală.

Sumele plătite sau care urmează a fi plătite (...), experților... pentru efectuarea expertizei menționate, în conformitate cu pct. 1), alin. (2) al art. 227 Cod de procedură penală constituie cheltuieli judiciare suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare de la 09.02.2018, alin. (2) al art. 142 Cod de procedură penală care prevedea, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile (obligatorii) prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat, - deci, reieșind din cele expuse, în speță sunt aplicabile doar dispozițiile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd expres, că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal, discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu executarea suspendată în privința inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că, învinuirea adusă este una neîntemeiată, care contravine probelor acumulate și prezentate pe cauza penală.

Inițial, cauza penală a fost intentată în baza plângerii lui XXXXX XXXXX precum că la 31.09.2014. aproximativ orele 14⁰⁰. Abdulhadi N. aflându-se la domiciliul său în s. XXXXX XXXXX. XXXXX XXXXX a inițiat în conflict cu soția sa XXXXX XXXXX Abdulhadi N. fiind audiat în calitate de bănuit, a declarat organului de urmărire penală că la acea oră dumnealui se întorcea din m. Chișinău în XXXXX XXXXX și se alia în or. Bălți, astfel nu putea să inițieze nici un conflict cu soția sa, sau să-i aplice careva lovituri, faptul că Abdulhadi N. nu se alia la orele 14⁰⁰ la domiciliu, a fost confirmat de martorii Coșulean R., Mancuș L., Gaitur M., Jaloba Al. etc. audiați în ședința de judecată, care au confirmat că Abdulhadi N. a venit de la Chișinău aproximativ la orele 16⁰⁰ și decadală a intrat în farmacie incluzându-se în procesul de muncă și careva conflicte între soți nu a fost. Martorul Mancuș L. a declarat

instanței că l-a așteptat pe Abdulhadi N. să revină la domiciliu din mun. Chișinău, iar aproximativ la orele 18⁰⁰ după consultația necesară, a plecat cu dumnealui să viziteze mama bolnavă. În această perioadă de timp între soți nu a fost nici un conflict. Din păcate declarațiile martorilor apărării, au fost ignorate atât de instanța de fond cât și apel. După declarațiile lui Abdulhadi N. în calitate de bănuț, organul de urmărire penală își schimbă învinuirea invocând că conflictul a avut loc la orele 16⁰⁰. Declarațiile martorilor confirmă neveridicitatea raportului de constatare nr. 681 din 02.11.2017 și raportul de expertiză nr. XXXXX din 29.11.2017 precum că leziunile corporale a părții vătămate XXXXX XXXXX au fost produse în circumstanțele invocate în ordonanță și anume la orele 14⁰⁰. Ulterior, acuzatorul schimbă învinuirea sa, invocând că conflictul a avut loc la orele 16⁰⁰, fără a proba acțiunile inculpatului în colaborare cu raportului de constatare nr. 681 din 02.11.2017 și raportul de expertiză nr. XXXXX din 29.11.2017. Instanța de fond, cât și instanța de apel confirmă colaborarea probelor din dosar între ele, lăsând sub umbră faptul că probele descriu leziuni corporale la un timp când inculpatul nu era la domiciliu, fapt confirmat și prin ultima învinuire adusă de acuzator.

Instanțele nu dau o apreciere declarațiilor date de partea vătămată în fata instanței, declarații care sunt veridice. Însă apreciază declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, declarații care nu au fost susținute și care nu colaborează cu alte probe.

Toate rapoartele de expertiză stabilesc leziunile corporale a părții vătămate pentru orele 14⁰⁰ pe când părțile pe cauza penală descriu un oarecare conflict care a avut loc după orele 16⁰⁰. Însă partea vătămate în genere invocă lipsa unui careva conflict

La fel, instanțele inferioare au dat o apreciere incorectă și eronată probelor.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de

procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate XXXXX, martorilor Baranovici S., Baranovici I. și Ursu D., procesul-verbal din 09.11.2017 privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. 3740 din 02.11.2017, plângerea părții vătămate XXXXX XXXXX, adresată IP Edineț, la 02.11.2017. chestionar din 02.11.2017 de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie pe cazul înregistrat în R-2, cu nr. 3740 din 02.11.2017, proces-verbal din 09.11.2017 privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune, ordonanța Judecătoriei Edineț din 10.11.2017 privind aplicarea măsurilor de protecție, raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 29.11.2017, raportul de evaluare psihologică a părții vătămate XXXXX XXXXX, raportul de expertiză judiciară nr. 201804X0031 din 19.02.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins celelalte dovezi și versiuni atât ale apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Pe lângă aceasta, cu referire la argumentele recurențelor privind latura pedepsei (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se relevă că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicate inculpatului dacă, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să o execute, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, iar instanțele au reținut asemenea împrejurări, că inculpatului are 4 copii minori la întreținere, anterior nu a mai fost condamnat, s-a împăcat cu partea vătămată, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea acesteia, careva circumstanțe ce agravează răspunderea penală nu au fost reținute, just concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea, pentru o perioadă de probațiune (*pct. 2. 4. din decizie*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

În același timp și în raport cu respectivele circumstanțe invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind cheltuielile judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 1), 2), 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea cauzei morții, gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, iar plata acestor expertize judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării în aspectul vizat.

Totodată, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale și a cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în aspectul cheltuielilor judiciare și a pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestor chestiuni în recursurile ordinare la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile ordinare au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 2. - 5.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii

care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsar Valeriu, și de inculpatul Abdulhadi Nasar XXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 08 decembrie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun